

**Громадська організація
«Київський медичний науковий центр»**

ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ

**УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«СУЧASNІ ТЕНДЕНЦІЇ У МЕДИЧНИХ
ТА ФАРМАЦЕВТИЧНИХ НАУКАХ»**

3–4 грудня 2021 р.

Київ
2021

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНІ

Бондарєва О. О., Федоров С. В.

АКТИВАЦІЯ МОНОЦІТІВ / МАКРОФАГІВ У ХВОРІХ
НА ГОСТРИЙ КОРОНАРНИЙ СИНДРОМ
ТА СУПУТНІЙ ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ 2 ТИПУ 5

Волянський А. Ю., Давидова Т. В., Кучма М. В.,

Юдін І. П., Кучма І. Ю.

ОСОБЛИВОСТІ ВАКЦИНОПРОФІЛАКТИКИ ВІД COVID-19 9

Дуда К. М.

РОЛЬ КОМБІНОВАНИХ ТАБЛЕТОК НА ОСНОВІ ЕКСТРАКТУ
З КОРЕНЯ ЕХІНАЦЕЇ, АСКОРБІНОВОЇ КИСЛОТИ ТА ЦИНКУ
АСПАРАГІН АТУ НА ІНТЕНСИВНІСТЬ ПРОЦЕСІВ ЛІПІДНОЇ
ПЕРОКСИДАЦІЇ І СТАН АНТИОКСИДАНТНОЇ СИСТЕМИ
У ЩУРІВ З ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИМ ПАРОДОНТИТОМ
НА ФОНІ ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ ТИПУ 2 11

Ластівка І. В., Дерачиць Л. В.

МЕДИКО-ГЕНЕТИЧНЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ
ПРИ АХОНДРОПЛАЗІЇ 13

Ластівка І. В., Анцупова В. В.

ДИФЕРЕНЦІЙНА ДІАГНОСТИКА МІТОНОЇ
ТОМСЕНА ТА БЕККЕРА 17

Меренкова Є. О., Морська Н. Д., Пендалчук Н. В., Власова Н. А.,
ЗАВІДУЮЧА ВІДДІЛЕННЯМ ДИФЕРЕНЦІЙНОЇ
ДІАГНОСТИКИ ТУБЕРКУЛЬОЗУ ТА НЗЛ
ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВІДДАЛЕНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ
ЛІКУВАННЯ САРКОІДОЗУ ЛЕГЕНЬ МЕТИЛПРЕДНІЗОЛОНОМ
ТА МЕТОТРЕКСАТОМ 22

Октисюк Ю. В.

БІОФІЗИЧНІ ПАРАМЕТРИ РОТОВОЇ РІДИНИ ДІТЕЙ,
ЩО ПРОЖИВАЮТЬ В РІЗНИХ КЛМАТО-ГЕОГРАФІЧНИХ
ЗОНАХ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ 25

Сторожук І. В., Шаламай М. О., Дем'яненко Т. Ю.

РОЛЬ САНІТАРНО-БАКТЕРІОЛОГІЧНОГО МОНІТОРИНГУ
В ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОФІЛАКТИКИ
ВНУТРІШньОЛІКАРНЯНОЇ ІНФЕКЦІЇ 28

- manuscript; available in PMC 2018 April 01. URL: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/27987249/>.
3. Julie E. Hoover-Fong 1, Adekemi Y. Alade 1,7, S. Shahrukh Hashmi2, Jacqueline T. Hecht2,3, Janet M. Legare 4, Mary Ellen Little5, Chengxin Liu1, John McGready 1,6, Peggy Modaff4, Richard M. Pauli 4, David F. Rodriguez-Buritica 2, Kerry J. Schulze 1,6, Maria Elena Serna2, Cory J. Smid4,8 and Michael B. Bober Achondroplasia Natural History Study (CLARITY): a multicenter retrospective cohort study of achondroplasia in the United States. *Genetics in Medicine* (2021) 23:1498–1505. URL: <https://www.nature.com/articles/s41436-021-01165>
 4. Luisa Bonafe,¹ Valerie Cormier-Daire,² Christine Hall,³ Ralph Lachman,⁴ Geert Mortier,⁵ Stefan Mundlos,^{6,7,8} Gen Nishimura,⁹ Luca Sangiorgi,¹⁰ Ravi Savarirayan,¹¹ David Sillence,¹² Jürgen Spranger,¹³ Andrea Superti-Furga,¹⁴ Matthew Warman,¹⁵ and Sheila Unger¹⁶. Nosology and Classification of Genetic Skeletal Disorders: 2015 Revision. URL: <https://fundacionalpe.org/images/alpe/library/MedicineEN/bonafe2015.pdf>.

Ластівка І. В., кандидат медичних наук, доцент,
доцент кафедри педіатрії та медичної генетики

*Буковинський державний медичний університет
м. Чернівці, Україна*

Анцупова В. В., кандидат медичних наук,
доцент кафедри патофізіології

*Національний медичний університет імені О. О. Богомольця
м. Київ, Україна*

ДИФЕРЕНЦІЙНА ДІАГНОСТИКА МІТОНІЇ ТОМСЕНА ТА БЕККЕРА

Вроджена мітонія (ВМ) – найбільш поширенна форма недистрофічних мітоній. Даний розлад був вперше описаний у 1876 р. датським лікарем Юліусом Томсеном. У 1971 р. німецький лікар Еміль Пітер Беккер описав варіант вродженої мітонії, яка

відрізняється більш важким перебігом та типом успадкування. З того моменту ВМ почала також носити назву МБ або МТ.

Захворювання відноситься до рідкісних патологій. Частота становить 1-9,4:100 тис населення, залежно від етнічної приналежності [3]. Частота в Європі становить 1:100 тис, в країнах Скандинавії – 1:10 тис [1].

На сьогодні виділяють дві форми ВМ: МТ з аутосомно-домінантним (АД) типом успадкування, маніфестує з 2-3 років та МБ з аутосомно-рецесивним (АР) типом успадкування, симптоми якої розпочинаються у віці 4-12 років, а перебіг більш важкий, ніж МТ. Встановлено, що частота МБ вища, ніж МТ в 2-3 рази, що при відсутності сімейного анамнезу практично виключає МТ. Статеве співвідношення М:Ф при МБ становить 6:6, а при МТ – 4:3.

Розвиток ВМ обумовлений мутаціями (місенс-заміни, нонсенс-мутації, делеції, інсерції) гену хлорного каналу *CLCN1* (локус 7q35), які у хворих МТ представлені в гетерозиготному стані, а у хворих на МБ – в гетерозиготному або в гомозиготному. Описано більше 160 різних мутацій, більшість з них представлені місенс мутаціями; багато мутацій не відповідає домінантному або рецесивному типу успадкування. Okрім того, більше ніж у 30% пацієнтів з ВМ не знаходять мутацій в гені *CLCN1*, а у випадках з єдиним ураженим в родині не завжди виявляють другу мутацію. В той же час відомі випадки ВМ з наявністю більше двох мутацій в гені *CLCN1*, що свідчить про можливість наявності їх в цис-положенні (на одній хромосомі). Такі випадки могли бути не рідкістю, якби пошук не завершувався після виявлення двох мутацій. Сьогодні відомі не усі механізми, які приймають участь у збудженні м'язового волокна. Наявність компенсаторних механізмів інших генів та їх продуктів також може визначати важкість МТ та МБ, руйнуючи фено-генотипові кореляції. Особливості з наявністю мутацій, які не визначають тип успадкування при ВМ, вкрай утруднюють медико-генетичне консультування з розмежуванням на АД або АР типи успадкування не лише в спорадичних випадках [1].

У дітей з ВМ спостерігається уповільнення розслаблення м'язів після їх скорочення, яке може бути причиною скрутості м'язів. Батьки можуть помітити у дітей слабкість та скрутість рухів. Руки, ноги та повіки стають скутими із-за нездатності розслабити м'язи. Ознаки міотонії зменшуються з віком, але не

зникають, найбільш помітні після періоду відпочинку. ВМ не викликає дистрофії та слабкості м'язів, зазвичай спостерігається їх гіпертрофія («атлетичний» вигляд).

Ознаки МТ можуть проявитися вже на першому році життя або в ранньому віці. Основна ознака – порушення рухів, яке полягає в тому, що після сильного скорочення м'язів різко утруднене розслаблення, але при повторах рухів вони стають більш вільними. Спазми посилюються при переохолодженні або внутрішньому напруженні. Спочатку вражаються верхні кінцівки та обличчя. Важкість розслаблення глоткових м'язів викликає порушення ковтання. Хворі мають «атлетичний» вигляд. При постукуванні по м'язах на місці удару утворюється валик. Симптом валика може також спостерігатися і в м'язах язика. МТ прогресує повільно, психіка не страждає.

МБ або генералізована мітонія, відрізняється генералізованим ураженням м'язів, атрофією м'язів передпліччя та шиї, починається в більш пізньому віці, характеризується прогресуючим перебігом, спочатку вражає нижні кінцівки, поступово залишає в патологічний процес групи м'язів у висхідному порядку, збільшення м'язової маси більш виражене. У дітей з МБ може спостерігатися слабкість після тривалого періоду відпочинку, з віком може посилитися. Описані гіпогонадизм та потовщення кісток черепа [2].

Підозра на ВМ виникає при наявності у дитини характерного зовнішнього вигляду, нездатності швидко розтиснути кулак після його стиснення і тривалого скорочення м'язу або його посмикування після удару по ньому молоточком. Частіше залишаються лише нижні кінцівки, іноді – м'язи очних яблук та кистей. Найбільш характерною є генералізована неболюча скутість, яка посилюється у спокої та зменшується при роботі. Рухи повільні, при повторенні пришвидшуються.

Електродіагностичні дослідження з використанням стандартних методів стимуляційної електроміографії (ЕМГ) та голкової ЕМГ не дозволяють диференціювати МТ та МБ.

Клінічні прояви та випадки з виявленими мутаціями, які характерні для обох форм ВМ, утруднюють верифікацію нозологічної принадлежності та розрахунок генетичного ризику в родині навіть після встановлення генотипу хворого. Диференційна діагностика окремих форм спадкових мітонічних

синдромів – непроста задача. Верифікацію нозологічних форм доцільно проводити молекулярно-генетичними методами.

Наводимо випадок міотонії у хлопчика. Пробанд М. (13 років), спрямований неврологом для визначення генетичного ризику з діагнозом МТ. Скарги на нетривалу скутість скелетних м'язів при перших рухах, посилення скутості на холоді, періодичну слабкість після тривалого фізичного навантаження. Дитина від першої вагітності на фоні анемії, токсикозу, багатоводдя та загрози викидня. Пологи фізіологічні в 41 тиж гестації. Маса тіла при народженні – 3500 г, довжина – 59 см. Ріс та розвивався у відповідності до віку. Батьки дитини фенотипово здорові, робітники; матері 33 роки; батькові – 39 років. Шлюб зареєстрований. Батько зловживає алкоголем. Спадковість по лінії матері обтяжена цукровим діабетом та серцево-судинною патологією; по лінії батька – хвороба Альцгеймера та гострий лейкоз.

Перші ознаки (скутість в ногах на початку рухів та аналогічні зміни в руках) захворювання виявлені у віці 13 років. Скутість поширюється на всю скелетну мускулатуру, окрім м'язів передньої черевної стінки. На холоді, при стресі, високій температурі тіла скутість більш виражена та тривала. Під час одноманітного навантаження та охолодження – нетривалі періоди слабкості. Черепні нерви: в жувальних, грудино-ключично-сосковидних м'язах та м'язах верхньої повіки – чіткій міотонічний феномен, в круговому м'язі ока відсутній. Помірно виражена генералізована гіпертрофія скелетної мускулатури, слабко розвинені великі грудні м'язи. Транзитора слабкість після 2-3 форсованих скорочень м'язів. Сухожилкові рефлекси з біцепсів збережені, D=S, з вираженим міотонічним компонентом до 7 с. Активна та механічна міотонія помірно виражена у всіх скелетних м'язах. ЕНМГ: підвищення амплітуди дистальної М-відповіді; ШРЗм – норма; підвищення скоротливої здатності дистальних м'язів. Голчаста ЕМГ – поліфазність потенціалів рухових одиниць та міотонічні розряди.

Молекулярно-генетична діагностика: виявлено мутацію c.2680C>T(p.Arg894*) гена *CLCN1* в гомозиготному стані. Зроблено припущення на користь МБ у пробанда з АР типом успадкування. Рекомендовано провести ДНК-діагностику матері та батька, що дозволить верифікувати нозологічний діагноз та визначити коректний генетичний ризик для усіх членів родоводу.

Література:

1. Chen Sun, Lisbeth Tranebj rg, Torberg Torbergsen, Go sta Holmgren and
2. Marijke Van Gheluwe. Spectrum of CLCN1 mutations in patients with myotonia congenita in Northern Scandinavia. *European Journal of Human Genetics* (2001) 9, 903 ± 909. URL: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/11840191/>.
3. Chiara Orsini, Roberta Petillo, Paola D'Ambrosio, Manuela Ergoli, Esther Picillo, Marianna Scutifero, Luigia Passamano, Alessandro De Luca and Luisa Politano. CLCN1 Molecular Characterization in 19 South-Italian Patients With Dominant and Recessive Type of Myotonia Congenita // Frontiers in Neurology. February 2020. Volume 11. Article 63. URL: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7016095/>.
4. Chaoping Hu, Yiyun Shi, Lei Zhao, Shuzhen Zhou and Xihua Li. Myotonia Congenita: Clinical Characteristic and Mutation Spectrum of CLCN1 in Chinese Patients // Frontiers in Pediatrics. November 2021. Volume 9. Article 759505. URL: <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fped.2021.759505/full>.